

дѣлство чѣ азъ ископахъ тоа кладенець.

31 Заради това наименова онова мѣсто, Виръ-савее (кладенець сир. клатвенный): защото тамъ се заколеха двамата.

32 И направиха уговоръ во Виръ-савее: и стана Авимелехъ, и Фихолъ всеводата на-сиамта мѣ, и върнахасе въ землата Филистимска.

33 И насади (Авраамъ) дѣбравъ во Виръ-савее: и призва тамъ името на-Господа, на-вѣчноро Бога.

34 И приселисе Авраамъ въ землата Филистимска дни многи.

## ГЛАВА КЪ.

(Жертва Исаакова, и благословеніе Божіе камъ Авраама.)

А послѣ ѿ тѣхъ нѣща Богъ искъси Авраама, и рече мѣ: Аврааме: и онъ рече: ето азъ.

2 И рече: земи сега сына ти единородныаго, когото си възлюбилъ, Исаака, и иди на мѣстото Моріа, и принеси го тамъ во всесожженіе, по една ѿ горыте, коато ще ти речемъ.

3 И Авраамъ стана на утринята, шѣдла оселатъ си, и зема се себе си двамата изъ рабыте свои, и Исаака сына си: и като наскѣче дърва за всесожженіето, стана, та отиде на мѣстото което мѣ рече Богъ.

4 И въ третіаго день вдигна Авраамъ очите си, и видѣ мѣстото ѿ далечъ.

5 И рече Авраамъ на рабыте свои: вѣе сѣдѣте тѣка сосъ оселатъ: а азъ и отроко ще идеме до тамъ: и като се поклониме, ще се върнемъ вѣдъ васъ.